

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

30. De Ignatio Patriarcha Constantinopolitano, qui cum Bardam Cæsarem filij sui coniugem foedissimo incestu polluentem vehementer argueret, à solio deiectus, crudelissimeq[ue] tractatus, tandem ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

Constantinus Manasses in Annalibus, & Michael Glycas parte 4. Annalium. De Ignatio Patriarcha Constantinopolitano, qui cum Bardam Casarem, filij sui conjugem foedissimo incestu polluentem, vehementer argueret, à solio deiectus crudelissimeq; tractatus, tandem honorifice in thronum suum restituitur: Bardas vero membratim in frustra conciditur, genitalibus, (quibus per flagitium, abusus erat) hasta suffixis, & spectaculi causa publice exhibitus.

CAP. XXX.

Bardas Michaeli III. Imperatoris auunculus, cum animo eius occupato, ei tandem persuaderet, vt Theodoram matrō imperatricem ex aula eijceret, & se Casarem crearet: atq; hoc modo miserum illum solum desertumq; nactus, quiq; (ceu vulgò dici consuevit) hominum furiosorum more sinistra dextram manum absciderat, vel potius planē iam manibus spoliatum, aut secundum Aescopicam illam fabulam, oui dementi consimilem factum, de lupi consilio pulsus canibus, imperium ab imperatore ad se transferebat. A quibus ille malitiosis artibus in flagitium ingens prouoluebatur, quale nec Scythia quispiam, nec Persa, nec Dalmata designaret. Nam cum filij coniuge (prò fēdam lasciuiam) non aliter consuescebat, atque si thori legitimi consors esset. Hoc terribile facinus vbi magnus

*Ignatius pa-
triarcha Bar-
adam castigat*

gnus Ignatius ille comperit, qui eo tempore nouam Romam gubernabat (erat enim omnium in ore piaculum istud, passimque per compita & ædes iactabatur) Bardam Cæsarem verbis castigabat metum incutiētibus, adiectis sequuntur vitæ suppliciorū minis, terrebat hominē, in viā reuocabat, rephendebat admonēbat, omnem machinā adhibebat, vt malū illud excinderet. Sed enim verum erat omnino verbum illius Solomonis, qui vetat improbos taxari & reprehendi. Nam reprehensiones sunt hominibus impijs flagrorum instar, & corda peruersa veluti sagittæ feriunt. Nimirum ob iurgationibus hisce Bardas Cæsar exacerbatus, non modo nihili fecit eas exhortationes: verumetiam conceptam aduersus monentem iracundiam & indignationem alebat, non aliter agens, atque si saniosos aliquo curare volente, illi non tantum aufugiant, sed etiam erga beneficientem excandescant. Quum igitur aliquando Bardas accederet ad mysteria, nec diuinum illud munus à patriarcha consequeretur: (non enim vnguenta flagrantia vasi putido committuntur) inflammatus iracundia leonis in morem rugit, ceu violenta pardalis in hominē iustum insilit, lacerat, à clauo summo. Eius in locum Photiū substituit, pro quem pro quali viro? Ex eo tempore miseriarum æstus Ignatium iactabat, & demergere virum conabatur. Cæsar auras adflabat, tanquam grauiterspirans aquilo, vel serpens ille

*Photius pa-
triarcha.*

tempestateſque ciens ſubſolanus: quo ſtante,
 procellæ graues concitabantur. Quis ea mala
 ſaris exponere poſſit, quibus Ignatium Photi-
 us & Bardas excrutiabant? Nimirum vt pro-
 priæ manus ſubſcriptione teſtaretur, amictum
 ſe ſacrum ſponte ſua deponere, dentes homi-
 ni radicitus excutiunt, genas contundunt, ma-
 xillas frangunt, ceu piacularibus flagitijs gau-
 detem, latronum ducem, maleficum, nudum,
 & vinctum (ô Sol, ô terra) in frigidum ſepul-
 crum marmoreum, foetens, pollutum ſterco-
 re, quo abominabile cadauer imperatoris Co-
 pronymi continebatur, extenſum toto corpo-
 re deponunt. Sed hæc audens quiduis manus
 perpetuò Deum latere non potuit. Quippè
 malorum machinator poenas luit, & auctor æ-
 rumnarum Ignatij, Scyphum iracundiæ diui-
 ne hauſit. Bardas enim foueam cædis impera-
 tori fodiens, ipſemet in illam iuſto iudicio
 princeps corruit: ſcleratus autè Photius ille,
 ſolio patriarchico deturbatus eſt. Sic nihil o-
 mnino diuinos oculos fugit, ſic Deus ſuperbis
 mercedem ſuam tribuit, quemadmodum ele-
 gantiſſima Dauidis lyra canit. Porro Bardas,
 vt Glycas ſcribit, miſerè vitam in terris ſuam
 clauſit. Etenim quum moriturus eſſet, prodi-
 git quædã & oſtenta perniciem hominis por-
 tenderunt: nimirum ortus cometarum, & inu-
 ſitata ſomniorum viſa. Nam per quietem Bar-
 das ire ſibi magnam ad Eccleſiam videbatur,
 ubi principem Apoſtolorum Petrum in ſolio
 patri-

*Bardas inte-
 rium.*

*Portenta ſom-
 nium.*

patriarchæ sedentem cerneret, ad cuius pedes sanctissimus ille patriarcha Ignatius prout iaceret, ac vindictam eorum postularet facinorum, quæ à Cæsare designata in se fuissent. Mox alicui gladium porrigi, quo Bardas membratim diffecaretur. Neque multum temporis intercessit, quum Michaël Bardæ potentiam reueritus, hominem morte multatum è medio tollere cogitat. Itaque Bardas homines gladijs instructos contra se pergentes intuitus, ad imperatoris se pedes abiecit. Verum per eosdem inde abreptus, membratim in frustra conciditur: genitalibus hastæ suffixus, & publicè populo spectaculi causa exhibitus.

Bardas cædes

Michael Glycas parte 4. Annalium, De virtute Ecclesiastica excommunicationis, & quomodo Gregorius Magnus mortuum ab-
solvit.

C A P. X X X I.

Quidam solitariae vitæ sectator à Gregorio Papa excommunicatus, ut qui contra voluntatem præsidis & præscriptas monasterio leges à Gregorio, nonnihil deliquisset: paucis diebus interiectis vitam cum morte commutavit. Ea re nunciata, magnopere Gregorius indoluit, fratrem illum è vita subito migrasse, sacris adhuc vinculis constitutum. Itaque scriptam in charta precationem, qua mortuum vinculis istis eximeret, ministro cuidam cum hisce verbis tradidit: Abi ad sepul.

Gregor. papa mortuum absolvit.